

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Zbigniew Puzkarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **S. A.**

ukaranego za czyny z art. 94 § 2 k.w. i art. 97 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 lipca 2026 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim

z dnia 26 czerwca 2023 r., sygn. akt II W 263/23

**uchyla punkt II. zaskarżonego wyroku dotyczący
rozstrzygnięcia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia
pojazdów mechanicznych.**

Jarosław Matras

Paweł Wiliński

Zbigniew Puzkarski

UZASADNIENIE

S. A. został ukarany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 26 czerwca 2023 r., sygn. akt II W 263/23, za czyny z art. 94 §

2 k.w. i art. 97 k.w., za które wymierzono karę grzywny w wysokości 1.500 zł. W punkcie II. na podstawie art. 94 § 3 k.w. nałożono na obwinionego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok stał się prawomocny z dniem 27 lipca 2023 r.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w zakresie, zawartego w pkt II jego części dyspozytywnej, rozstrzygnięcia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, na korzyść obwinionego i zarzucając:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 94 § 3 k.w., poprzez nałożenie na obwinionego S. A. - w związku z uznaniem go za winnego popełnienia w dniu 24 kwietnia 2023 r. wykroczeń kwalifikowanych z art. 94 § 2 k.w. oraz z art. 97 k.w. - środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) miesięcy, w sytuacji gdy przepis art. 94 § 3 k.w. stanowi o orzeczeniu przedmiotowego środka karnego jedynie w związku z ukaraniem za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w., popełnienie którego nie zostało zarzucone, ani przypisane obwinionemu, gdzie jednocześnie za wykroczenia kwalifikowane z art. 94 § 2 k.w. oraz art. 97 k.w. brak było przesłanek do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych także na innej podstawie”.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części, a mianowicie w zakresie zawartego w pkt II rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Podniesione w kasacji uchybienie, polegające na rażącym i mającym istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniu przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 94 § 3 k.w., znajduje potwierdzenie w treści zaskarżonego wyroku, którym orzeczono wobec ukaranego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Powołany jako podstawa rozstrzygnięcia z punktu II. zaskarżonego wyroku przez Sąd *meriti* przepis art. 94 § 3 k.w. stanowi o obligatoryjnym orzeczeniu zakazu

prowadzenia pojazdów, jednak ogranicza możliwość wydania takiego rozstrzygnięcia do sprawców popełniających wykroczenie z art. 94 § 1 k.w., czyli prowadzących pojazd mechaniczny bez wymaganych do tego uprawnień. Tymczasem S. A. został obwiniony i uznany za winnego popełnienia wykroczeń kwalifikowanych z art. 94 § 2 k.w. (prowadzenie pojazdu niedopuszczonego do ruchu) oraz z art. 97 k.w. (naruszenie przepisów o bezpieczeństwie w ruchu drogowym w związku z korzystaniem podczas jazdy z telefonu trzymanego w ręku).

Wskazane uchybienie niewątpliwie miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku nakazowego, albowiem przy prawidłowym zastosowaniu przywołanej regulacji prawa materialnego, tj. art. 94 § 3 k.w., wobec S. A. w ogóle nie powinien zostać orzeczony kwestionowany środek karny, gdzie zarazem wymierzenie zakazu prowadzenia pojazdów wobec wymienionego w realiach analizowanej sprawy nie było dopuszczalne także na innej podstawie.

W kasacji Prokuratora Generalnego opisano również inne naruszenia prawa, których z uwagi na treść art. 110 § 2 k.p.w. skarżący nie mógł skutecznie podnieść w zarzucie kasacji. Dotyczyły one rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym, mimo wątpliwości dotyczących okoliczności popełnienia czynu zakwalifikowanego z art. 94 § 2 k.w., który w ocenie autora kasacji należało zakwalifikować jako wykroczenie wyczerpujące znamiona art. 88 k.w. Skarżący zwrócił także uwagę, że przy prawidłowym zastosowaniu art. 9 § 1 k.w. to art. 97 k.w., jako przewidujący surowszą sankcję, winien był stanowić podstawę wymiaru kary orzeczonej wobec S. A. za wykroczenia, jakich się on dopuścił, choć finalnie kara mieściła się również w dyspozycji art. 97 k.w. Nie negując prawidłowości obszernej w tym zakresie argumentacji autora kasacji szczegółowe odniesienie się do niej pozostaje bezprzedmiotowe w okolicznościach tej sprawy.

Natomiast uchybieniem, które niewątpliwie miało rażący i istotny wpływ na treść wydanego wyroku nakazowego było nałożenie na S. A. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczenie którego to środka karnego w realiach analizowanej sprawy nie było prawnie dopuszczalne na jakiegokolwiek podstawie, w tym także w związku z sugerowaną przez skarżącego kwalifikacją prawną z art. 88 k.w.

Ponieważ podniesione w zarzucie niniejszej kasacji naruszenie prawa materialnego miało jednoznaczny w swej wymowie wpływ na treść wyroku nakazowego w zaskarżonej części, wystarczającym było wydanie jedynie w tym zakresie orzeczenia kasatoryjnego, bez jednoczesnej potrzeby wydawania rozstrzygnięcia następczego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie

[J.J.]

[r.g.]

Jarosław Matras   Paweł Wiliński   Zbigniew Puskarski